

dávek, bylo tudíž již v onom sporu, a to nyní již pravoplatně rozhodnuto (§ 411 c. ř. s.), že tato částka nynějšímu žalobci a Aloisu B. nepřísluší. Neprávem vylučuje odvolací soud totožnost stran proto, že prý v tomto sporu vystupuje jako žalobce pouze Antonín B., kdežto ve sporu C byl vedle něho spolužalován též Alois B., neboť stačí, že v příčině nyní žalovaných a tehdy k započtení namítaných pohledávek bylo ve sporu C i proti nynějšímu žalobci jednáno a pravoplatně rozhodnuto, že nejsou po právu částkou 3.398 Kč 15 h; žádá-li nyní žalobce zaplacení pohledávek, které namítal společně s Aloisem B-em ve zmíněném sporu k započtení, od strany, která v onom sporu vystupovala jako žalobkyně, v plné jejich výši, pak musí proti sobě nechat platiti námitku zahájené (nyní již rozsouzené) rozepře i co do celé částky 3.398 Kč 15 h s přísl. Z těchto úvah vyplývá, že v tomto sporu a ve sporu C jde co do částky 3.398 Kč 15 h o totožnost nároku a totožnost stran, která zůstává nedotčena tím, že v posledním sporu byl s nynějším žalobcem spolužalován též Alois B. V příčině této částky šlo tudíž v době vynesení rozsudku soudů nižších stolic o zahájenou rozepři, ke které bylo z úřední moci přihlížeti; pokud soudy nižších stolic o žalobním nároku co do této částky věcně rozhodly, bylo z podnětu podaného dovolání podle § 475 poslední odstavec a § 513 c. ř. s. v příčině této částky rozsudky nižších soudů zrušiti a žalobu odmítnouti.

Čís. 15033.

Předpisy civilního řádu soudního o plné moci se liší od předpisů občanského zákona o zmocnitelském poměru.

Byla-li vykázána nepravá procesní plná moc, nebyla strana v řízení vůbec zastoupena a toto jest podle § 477 čís. 5 c. ř. s. zmatečné.

Nebyla-li žaloba doručena straně, která změnila bydliště, nýbrž byla-li uložena na poště, jest tu zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 12. března 1936, R II 615/35.)

Do rozsudku prvního soudu, jímž bylo žalobě vyhověno rozsudkem pro zmeškání, podal žalovaný odvolání pro zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., již shledával v tom, že žaloba nebyla mu vůbec doručena, poněvadž v době doručení žaloby v P. se nezdržoval a ani tam nebydlel. Na zpátečním lístku jest poznámka poštovního zřízence, že žaloba žalovanému nemohla býti doručena, protože přesídlil bez udání adresy a že proto bylo dáno oznámení a zásilka byla uložena na poště. Odvolací soud nevyhověl odvolání. Důvody: Náhradní doručení nebylo sice na místě, když adresát přesídlil z udané adresy, avšak odvolatel udělil plnou moc Dr. Zikmundu W-ovi, aby ho zastupoval ve sporu, za tohoto se dostavil Dr. P. jako jeho koncipient k prvnímu roku, ohlásil námitku věcné nepříslušnosti, popíraje žalobní nárok, podpisem protokolu o prvním roku vzal na vědomí, že se ústní líčení nařizuje na

den 14. října 1935 o 10. hodině dopolední, ale k tomuto ústnímu líčení se nedostavil. Doručení žaloby se sice nestalo, avšak nedostatek doručení byl sanován tím, že zástupce odvolatelův k prvnímu roku se dostavil, jednal a porušení předpisů o doručení nevytkl ve smyslu § 196 c. ř. s. (srovnej Neumann, Kommentar zur ZPO. III. vyd. 1914, str. 709). Poněvadž dostavení se právního zástupce odvolatele k prvnímu roku má též účinek, jakoby se odvolatel sám dostavil (§ 31 c. ř. s.) a porušení předpisů § 106 c. ř. s. nebylo vytýkáno, ač odvolateli okolnost tato byla známa, nelze mluvit o tom, že odvolateli byla odňata možnost před soudem projednávat i a není rozsudek pro zmeškání stížen zmatečností podle § 477 čís. 4 c. ř. s. Avšak ani zmatečnosti podle § 471 čís. 4 c. ř. s. tu není, poněvadž zástupce odvolatelův vzal podpisem protokolu na vědomí, že ústní přelíčení se nařizuje na 14. října 1935 10 hodin, ke kterémužto roku se pak nedostavil, načež k návrhu žalující byl právem vynesena rozsudek pro zmeškání.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu i rozsudek prvního soudu s řízením mu předcházejícím pro zmatečnost a prvnímu soudu uložil, by o žalobě znovu podle zákona jednal.

Důvody:

Stěžovatel vytýká napadenému usnesení zmatečnost podle § 477 čís. 4, 5 a 9 c. ř. s. a nezákonnost, leč provádí jen důvody zmatečnosti podle § 477 čís. 4 a 5 c. ř. s., uváděje, že mu nebyla žaloba řádně doručena, že Dr. Zikmundu W-ovi, který při prvním roku i jeho jménem vystupoval, neudělil procesní plnou moc, a že plnou moc, kterou Dr. W. soudu předložil a která byla opatřena i podpisem stěžovatelovým, podepsal jeho jménem a bez jeho vědomí a souhlasu spolužalovaný ing. Pavel S. Že žaloba nebyla stěžovateli řádně doručena, vyslovil již odvolací soud. Pokud jde o tvrzení stěžovatele v příčině plné moci Dr. W-a udali koncipient Dr. P. a spolužalovaný ing. Pavel S., jejichž výslech dovolací soud podle § 473 II., 513, 514 II. c. ř. s. nařídil, že ing. Pavel S. byl stěžovatelem zmocněn k jeho soudnímu a mimosoudnímu zastupování ve všech věcech, týkajících se firmy »Č. P.«, že stěžovatel udělil také Dr. W-ovi v jiné právní věci všeobecnou a neobmezenou procesní plnou moc, a že se proto jmenovaní považovali za oprávněny, plnou moc, kterou udělil Dr. W-ovi spolužalovaný ing. Pavel S., podepsati i jménem stěžovatelovým. Tím jest zjištěno, že procesní plná moc, kterou se vykázal u soudu koncipient Dr. W-a, nebyla pokud jde o stěžovatele pravou, neboť nebyla opatřena jeho vlastnoručním podpisem. I kdyby z výpovědí Dr. P. a ing. S. bylo lze vyvozovati, že tito byli skutečně zmocněnci stěžovatelovými ve smyslu občanského práva (§§ 1002 a násl. obč. zák.), nestačí to v procesním řízení, neboť předpisy civilního řádu soudního vyžadují, aby takový zmocněnec vůči procesnímu soudu a procesnímu odpůrci prokázal při prvním procesním úkonu své zmocnění listinou, t. j. řádnou písemnou plnou mocí (§ 30 I. c. ř. s.), a soud má z úřední povinnosti v každém období právní rozepře hleděti

k nedostatku plné moci a zaříditi, čeho třeba k odstranění tohoto nedostatku (§ 37 c. ř. s.). Těmito předpisy jest upraveno postavení zmocněncovo v procesním řízení za tím účelem, aby zamezeno bylo zbytečnému protahování tohoto řízení a by nedošlo k případné jeho zmatečnosti (§§ 477 čís. 5, 529 čís. 2 c. ř. s.). Zmocnitelský poměr jest tu tedy upraven s hlediska procesuálního, t. j. veřejnoprávního, a odchyluje se v mnohých bodech od úpravy, kterou dal tomuto poměru občanský zákon (§§ 1006, 1008 obč. zák.), který upravil jen vnitřní poměr mezi zmocnitelem a zmocněncem a utvořil takto smluvní podklad pro procesní plnou moc, na jejíž základě předsevzaté procesní úkony mají pak proti odpůrci týž účinek, jako by je strana sama byla předsevzala (§ 34 c. ř. s.) (srovnej Neumannův Komentář k c. ř. s., vydání 1927/1928, str. 484/485). Prvním požadavkem každé procesní plné moci jest její pravost, o níž nesmí býti pochybnosti (viz § 30 II. c. ř. s.). V souzeném případě udali koncipient Dr. W-a i ing. S., že podpis na plné moci procesnímu soudu předložené není podpisem stěžovatelovým, nýbrž byl bez jeho vědomí připsán buď Dr. P-em nebo spolužalovaným ing. S-em. I kdyby tito byli podle předpisů občanského práva zmocněnci stěžovatele a byli se považovali k tomuto úkonu za oprávněny, nebyl tím odstraněn nedostatek pravosti dotčené procesní plné moci, která proto nedostačovala k prokázání jejich zmocnění k zastupování stěžovatele ve sporu vůči soudu a stěžovatelovu odpůrci. Ježto stěžovateli nebyla žaloba řádně doručena [srovnej k tomu Věstník ministerstva spravedlnosti z roku 1928, str. 189, § 14 (3) lit. a), b)] a stěžovatel svých udánlivých zmocněnců ve sporu dodatečně neschválil, trpí celé řízení, počínajíc doručením žaloby zmatečností podle § 477 čís. 4 a 5 c. ř. s. Na soudu první stolice bude, aby žalobu, vrácenou poštovním úřadem a založenou ve spisech, doručil nynějšímu vykázanému právnímu zástupci stěžovatelovu (§ 93 c. ř. s.) a o ní pak podle zákona jednal.

Čís. 15034.

Účinnost usnesení, jímž exekuční soud vyloučil dobytek z popisu a odhadu nemovitosti a tudíž z dražebního řízení, pro exekuci mobilární vedenou na týž dobytek.

(Rozh. ze dne 12. března 1936, R II 93/36.)

Dlužník navrhl, by z mobilární exekuce byla vyloučena dobytčata (kráva a tele [jalovice]) tvrdě, že jsou příslušenstvím jeho hospodářství, že potřebuje jich pro potahy v hospodářství a že nemůže bez nich hospodařiti. Exekuční soud návrhu vyhověl a zrušil exekuci, pokud jde o tento dobytek, podle § 39 č. 2 a § 252 ex. ř., maje za to, že jde o příslušenství nemovitosti dle § 294 obč. z., poněvadž dobytka pro hospodářství na nemovitostech jest nezbytně potřebí. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.